Влада–радам!

Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 20 (2267) ■ Четвер, 3 лютого 2000 року ■ Ціна договірна

Президент України Леонід Кучма охарактеризував як «знаменний день» обрання нового керівництва Верховної Ради

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (ДІНАУ).

2

■ *842 р. Уперше в писемних пам'ятках ужито давню офіційну назву праукраїнської держави — Руська земля.*

■ *1919 р. У Парижі відбулася перша нарада Ліги Націй.*

■ *1929 р. Закінчився Перший Конгрес Українських Націоналістів у Відні, на якому створено Організацію Українських Націоналістів.*

■ *1994 р. Верховна Рада України ухвалила постанову про зняття застережень щодо договору "СТАРТ-1".*

3 лютого

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про обрання Голови Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

Обрати Головою Верховної Ради України народного депутата України ПЛЮЩА Івана Степановича.

Заступник Голови Верховної Ради України В. МЕДВЕДЧУК.

м. Київ,
1 лютого 2000 року.
№ 1413-XIV.

Голова Верховної Ради України ПЛЮЩ Іван Степанович

Народився 11 вересня 1941 року в м. Борзна Чернігівської області в селянській родині, українець.

Трудову діяльність розпочав 1959 року після закінчення сільськогосподарського технікуму. Працював бригадиром, агрономом, керуючим відділком радгоспу на Київщині. Без відриву від виробництва здобув вищу сільськогосподарську освіту. Закінчив Академію суспільних наук при ЦК КПРС.

З 1967 року — голова колгоспу, директор радгоспу, з 1974 року — заступник директора Баришівського тресту овоче-молочних радгоспів Київської області. Дев'ять років був на партійній роботі — інструктором, заступником завідуючого, завідуючим сільськогосподарським відділом Київського обкому.

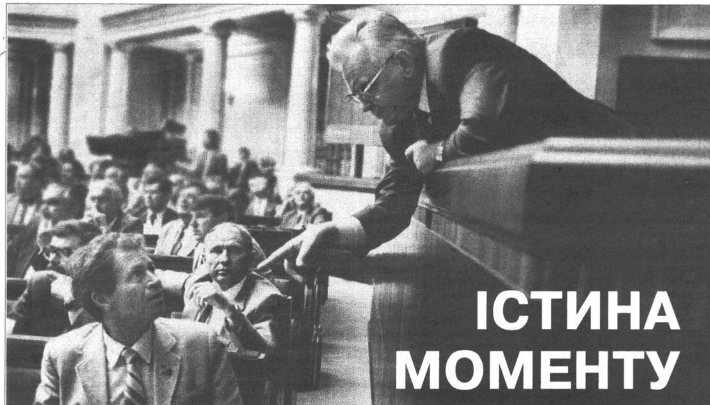
У 1984 році обраний першим заступником голови, а потім — головою виконкому Київської обласної Ради народних депутатів, у 1990 році — головою Київської обласної Ради народних депутатів.

Депутат Верховної Ради Української РСР одинадцятого скликання, народний депутат України дванадцятого, тринадцятого та чотирнадцятого скликань.

У 1990 році обраний Першим заступником Голови Верховної Ради України. В 1991—1994 роках — Голова Верховної Ради України.

Член Народно-демократичної партії.

Одружений, має доньку.

ІСТИНА МОМЕНТУ

Цей старий знімок справляє враження несподіваної новизни. Тут головний персонаж — президент — поки що не «в фокусі», але ж ми (тепер) знаємо, що він головний! О, передбачливість Історії! Недавно відомий фотохудожник Віктор Марущенко сказав: «Пора видавати авторські фотоальбоми. Це збагатить наше уявлення про час і про себе. Перше, що можна видати, — авторський альбом Сашка Клименка, фотокора «Голосу України». Клименко, гадаю, найцікавіший нині майстер соціально-політичної теми. Ми думаємо, що мить не повертається, але вона ще й як повертається! І виявляється, що вона несла в собі набагато більше смислу, аніж здавалося. Тому на знімках Клименка все нібито минуще згодом просто вибухає»! Це було приємно чути від майстра, котрий тримав в об'єктиві президентів і великих артистів...

Фото Олександра КЛИМЕНКА . 1991 р.

(Продовження розмови з В. Марущенком на 5-й стор.).

! У номер

Парламент не пропрезидентський, а народний

З прес-конференції новообраного Голови Верховної Ради України Івана Плюща

Глава парламенту назвав три основні завдання депутатської більшості: виконати волю народу, вивести з кризи економіку держави й покращити добробут людей, не допустити дострокові парламентські вибори, які, на його думку, «нікому нічого доброго не передбачають».

Іван Плющ наголосив, що парламентська більшість — це нормальне явище у класичних парламентських країнах. І те, що у ВР другого і третього скликань (на пленарному засіданні у вівторок сесія змінила порядок обчислення скликань ВР і розпочала їх відлік з проголошення незалежності України) не сформувалася постійна більшість, — це була вина і навіть біда парламенту. На його думку, у ВР «роками збурювалася така ситуація, коли зміст законів відходив на другий план, а на першому опинилися політичні питання».

(Закінчення на 2-й стор.).

Столиця

Усі ми родом із регіонів

Асоціація міст України започаткувала добру традицію — проводити рейтинговий відбір і нагороджувати журналістів за краще висвітлення муніципальної реформи України. Тож днями відбулася прем'єра.

Президент асоціації київський голова Олександр Омельченко висловив подяку всім журналістам за висвітлення і підтримку паростків самоврядування в містах України. А потім вручив подарунки та грошові винагороди.

(Закінчення на 8-й стор.).

Коментар

Від нашого уряду — зустрічний меморандум

У вівторок уряд ухвалив свій власний економічний меморандум під красномовною назвою «Держбюджет-2000», який, з одного боку, уточнює головні макроекономічні показники, на які спиратиметься загальнодержавний баланс, а з другого — наголошує на політичній відповідальності уряду перед народом за економічний курс у 2000 році.

У разі схвалення Президентом України, він потрапить на затвердження Верховної Ради вже у вигляді проекту держбюджету. Судячи з меморандуму, нас очікує дуже нелегкий рік.

Якщо попередній проект держбюджету, який депутати відправили на повторне друге читання, посіяв неабиякі підозри у тому, що прем'єр устиг його грунтовно проаналізувати, то про нинішній цього не скажеш.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ *Під'єднано до енергосистеми третій блок Чорнобильської АЕС.*

■ *Учора вирушили в дорогу учасники п'ятої Антарктичної експедиції.*

■ *Через негоду залишаються без енергопостачання 60 населених пунктів країни.*

■ *У столичному Будинку кіно відкрився міжнародний фестиваль туристичних фільмів.*

■ *У Кіровограді відкривається виставка-ярмарок «Світ городника»*

P. S.

На нас чекає нелегкий рік

У номер

■ **Київ**

Довіру виправдувати справами

Президент України Леонід Кучма охарактеризував як «знаменний день» обрання нового керівництва Верховної Ради. Довіру колег, яку отримало нове керівництво парламенту, «необхідно підтвердити конкретними справами», зазначив Л. Кучма. Завдання Президента та уряду — налагодити таку співпрацю, щоб «у людей з'явилася віра в те, що в Україні, зрештою, закінчилося протистояння, яке було протягом останніх 6 років», додав він.

Новий спікер Верховної Ради Іван Плющ, коментуючи останні події у парламенті України, підкреслив: «те, що відбувається, відрежисирувано так званою опозицією, яка впродовж багатьох років була при владі», і не хотіла взяти на себе відповідальність за ситуацію в країні.

У свою чергу перший віце-спікер Віктор Медведчук назвав обрання нового керівництва парламенту «компромісом, покликаним забезпечити курс реформ і розв'язання тих невідкладних завдань, що стоять перед українським народом».

■ **Дніпропетровськ**

Приймали і обрали господаря

У Дніпропетровську міським головою обрано Івана Куличенка, який майже десять місяців до цього виконував обов'язки мера. І претенденти не змогли скласти йому гідну конкуренцію. Виборці в особі Івана Куличенка голосували за розвиток міста, особливо його околиць. Саме їх мешканці і виявили найбільшу виборчу активність.

■ **Коментар**

Від нашого уряду — зустрічний меморандум

(Початок на 1-й стор.).

По-перше, макроекономічною утопією він вже не пахне. Замість раніше обіцяного зростання валового внутрішнього продукту на 2 відсотки декларується зростання на піввідсотка. Інакше кажучи, цього року ми маємо подолати відставання, якого припустилися торік. Нарешті, й середньорічний валютний курс відбиває нинішні реалії — 5,78 гривні за американський долар. Кабінет Міністрів запевняє (і йому хочеться вірити), що він пом'якшить податковий прес на товаровиробників. Принаймні на це вказує незначне зменшення податкових надходжень до бюджету, а також низка принципових рішень.

Найбажаніше — скасування централізації амортизаційних відрахувань, що дасть змогу підприємствам розжитися на 1,9 мільярда гривень.

Найактуальніше — скасування сили-силенної податкових пільг, які торік становили астрономічну суму. Кабінет Міністрів акцентує увагу громадськості на тому, що повертання зовнішніх боргів відбуватиметься не за гроші платників податків, а завдяки консолідації неподаткових надходжень. Від приватизації — 2,5 мільярда гривень, від одержання дивідендів за державні акції — 275 мільйонів гривень, від рентної плати —216 мільйонів гривень, від плати за транзит енергоносіїв та аміаку через територію України — 1,2 мільярда гривень. Нагадаю, нинішнього року держава, щоб уникнути дефолту, має сплатити більш як 3 мільярди доларів США, але у січні так і не віднайшла грошей для погашення поточної заборгованості. Уряд розуміє, що за цих умов архіважливо не втратити єдино надійне джерело надходження твердої валюти — виручку експортерів. І тому, природно, воліє, щоб темпи падіння гривні випереджали темпи інфляції, що сприяє експортній діяльності. До речі, інфляцію обіцяно більш помірну, ніж торік — 15,9 відсотка, проте як воно буде насправді, залежатиме від реалізації головних принципів бюджетної політики — бездефіцитного балансу, економії в усьому, суворої бюджетної дисципліни і обсягів емісії через рефінансування комерційних банків. Прем'єр-міністр вже недвозначно дав зрозуміти: правитиме бал відтепер не взаємозаліки і обіцянки-цяцянки, а реальні гроші. І його уряд пропонує витрачати їх по-новому — більш ощадливо і продуктивно.

Сергій ВЛАД.

■ **Фотофакт**

Учора біля будинку Верховної Ради України вкладники вкотре вимагали повернути їм втрачені заощадження.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Постанова Верховної Ради України

Про обрання Першого заступника Голови Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

Обрати Першим заступником Голови Верховної Ради України народного депутата України МЕДВЕДЧУКА Віктора Володимировича.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ.
1 лютого 2000 року.
№ 1414-XIV.

Перший заступник Голови Верховної Ради України МЕДВЕДЧУК Віктор Володимирович

Народився 7 серпня 1954 року в селищі Почет Абанського району Красноярського краю у сім'ї службовців. Українець.

В 1978 році закінчив юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка і був направлений на роботу адвокатом до Київської міської колегії адвокатів в юридичну консультацію Шевченківського району м. Києва. З січня 1989 року завідувач юридичної консультації Шевченківського району м. Києва.

Доктор юридичних наук, заслужений юрист України, президент Спілки адвокатів України, Голова Національної ради з питань молодіжної політики при Президенті України, член Вищої економічної ради Президента України, голова Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті Міністрів України, дійсний член Академії економічних наук України, академік Міжнародної Слов'янської академії, член Вищої ради юстиції України.

Автор 5 монографій, 29 наукових статей з теорії держави та права, конституційного права, кримінально-процесуального права та проблем державотворення, має понад 130 публікацій. Висвітленню цих питань і присвячені його останні книги: «Конституційний процес в Україні і організація державної влади та місцевого самоврядування» (1996), «Адвокатура: історія і сучасність» (1997), «Сучасна українська національна ідея і питання державотворення» (1997), «Україна: актуальні питання розвитку суспільства, держави і права» (1999).

Народний депутат Верховної Ради України тринадцятого та чотирнадцятого скликань.

З липня 1998 року — Заступник Голови Верховної Ради України.

Голова Соціал-демократичної партії України (об'єднаної).

Нагороджений Почесною відзнакою Президента України орденом «За заслуги» III та II ступенів.

Одружений, має доньку.

Постанова Верховної Ради України

Про обрання заступника Голови Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

Обрати заступником Голови Верховної Ради України народного депутата України ГАВРИША Степана Богдановича.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ.
1 лютого 2000 року.
№ 1415-XIV.

Заступник Голови Верховної Ради України ГАВРИШ Степан Богданович

Народився 2 січня 1952 року в с. Олешів Тлумацького району Івано-Франківської області в родині хліборобів, українець.

Трудову діяльність розпочав 1968 року токарем Івано-Франківського паровозоремонтного заводу.

З 1978 року, після закінчення Харківського юридичного інституту та аспірантури, працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, заступником декана, професором Національної юридичної академії України.

Захистив кандидатську і докторську дисертації. З 1994 року має вчений ступінь доктора юридичних наук. Автор 50 наукових праць, в тому числі двох монографій.

1998 року обраний народним депутатом України. Позапартійний.

Одружений. Має двох доньок.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення Коваля В. С. Керівником апарату Верховної Ради України

Відповідно до пункту 35 статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити КОВАЛЯ В'ячеслава Станіславовича Керівником апарату Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ.
1 лютого 2000 року.
№ 1423-XIV.

Парламент не пропрезидентський, а народний

(Початок на 1-й стор.).

Конфронтація досягла піка, за оцінкою І. Плюща, в листопаді минулого року, коли «розвіялися міфи кандидатів у Президенти, що народ обере саме їх». При цьому Іван Степанович зазначив, що ці слова — критика не лише попереднього керівництва ВР, а всього парламенту.

На майбутнє парламентської більшості Іван Степанович дивиться не крізь рожеві окуляри: «Ми можемо добре зорганізуватися, коли ділимо портфелі, коли приходить біда, але не дуже добре — в щоденній роботі. Становлення більшості зобов'язує кожного народного депутата продемонструвати не лише здатність зорганізуватися, а й щоденно працювати».

Іван Плющ вірить, що новообраному керівництву парламенту не доведеться застосовувати силу до його колишніх керівників, які не визнають останніх рішень ВР, зініційованих парламентською більшістю. «Думаю, в Олександра Ткаченка вистачить здорового глузду, і ті, хто йому радить, не доведуть до того, щоб їх із допомогою сили виводили з кабінетів».

Багато депутатів-«меншовиків», на думку І. Плюща, за змістом сприймають створення парламентської більшості, а не задоволені лише формою досягнення цієї мети. І за великим рахунком готові працювати з більшістю.

Призначений на 16 квітня всеукраїнський референдум Іван Плющ не вважає дамокловим мечем над парламентом. По-перше, не визначено механізму реалізації результатів референдуму, наголосив він. А по-друге, до цієї дати багато що може змінитися. У тому числі й соціально-економічна ситуація в державі, яка істотно вплине на результати референдуму.

Не погоджується Іван Плющ і з твердженням, що Верховна Рада має бути пропрезидентською: «ВР повинна бути найвищим законодавчим органом, який створив би таку законодавчу базу, яка дозволить реалізувати програму Президента і створити прозоре поле гри».

Яку помилку ви не хочете повторювати, перебуваючи вдруге на посаді глави парламенту? — запитали журналісти в Івана Степановича. На це він відповів, що між тодішньою і сьогоднішньою ВР — велика різниця. На зорі незалежності все починали з чистої сторінки. А нині парламент — «високоорганізована законодавча структура із потужним апаратом, яка може демонструвати плідну роботу над законотворенням». Якщо сучасні парламентарії не продемонструють волю і вміння плідно працювати, це буде їхньою помилкою. «А ще не хотілося б ставити себе на щабель вище за інших депутатів, — сказав він. — У Верховній Раді всі народні обранці рівні перед виборцями». Новообраний голова сподівається, що Верховна Рада нинішнього скликання працюватиме до березневих виборів 2002 року.

Юліана ШЕВЧУК.

Ткаченко і Мартинюк звільняють кабінети. Їхні робочі місця — в сесійній залі

Про це Олександр Ткаченко й Адам Мартинюк повідомили у спільній заяві на засіданні лівої меншості. І уточнили: робочі кабінети залишаються опечатані, у Ткаченка зберігається, як він висловився, «головна печатка Верховної Ради», а в сесійному залі вони перебуватимуть доти, доки Конституційний Суд не підтвердить законності їхніх прав.

Представники чотирьох фракцій лівого спрямування на засіданні в сесійній залі обговорювали ситуацію, що склалася довкола парламенту. У виступах промовці негативно оцінювали дії і рішення більшості з політичної і юридичної точок зору і висловлювали власні бачення виходу з кризи.

Думки розділилися. П. Симоненко та О. Мороз і їхні однодумці запропонували розійтися для роботи по комітетах. Це фракція ПСПУ розцінила як зраду позиції меншості. На їхнє переконання, сесійну залу не можна залишати на жодну мить, оскільки їх «можуть не допустити назад». Прогресивні соціалісти також запропонували всім членам меншості приєднатися до голодування. Олександр Ткаченко оголосив про початок сесійного засідання наступного дня. Голодуючі депутати залишилися стерегти зал, інші розійшлися: хто — на прес-конференцію, хто — у фракції, а хто — у розвідку в парламентські комітети.

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Я вперше чую світ. Спасибі Вам, мій ангеле!

Волтер Весс, Вікторія Лисюк та її мама

Так із сльозами радості повторюють більше двохсот дітей Закарпаття, котрі через вади слуху досі були позбавлені радості спілкування з рідними та друзями.

А розпочалася ця дивовижна, більше схожа на казку подія два роки тому. В Ужгороді проходив сьомий Світовий конгрес лікарів-українців. Брав участь у ньому й президент лікарської фундації штату Нью-Джерсі відомий у США отоларинголог Волтер Весс. Із Україною він має давні зв'язки ще з часу чорнобильського лиха. Як меценат.

У перерві між засіданнями закарпатські лікарі та громадське об'єднання «Школа здоров'я», яке очолює голова обласного відділення фонду «Україна — дітям» Людмила Корольчук, зініціювали (а раптом вийде?) звернення до світової громадськості — допомогти обдарованим дітям (насамперед сиротам) із вадами слуху почути світ. Учасники конгресу, а першим серед них був Волтер Весс, внесли символічні кошти у символічну скарбничку.

По поверненні додому Волтер Весс через власну радіостанцію, а потім через церкву української громади в Нью-Джерсі звернувся до небайдужих співгромадян із проханням допомоги українським дітям, а вже через три місяці, у грудні 1998 року, привіз 20 слухових апаратів, кожен з яких коштує приблизно 2000 доларів США. Сам оглянув маленьких пацієнтів і замовив для них у Будапешті й доставив на Закарпаття втулки для підключення слухового апарата. І діти вперше почули Слово!..

Усе це було здійснено ще для тридцяти трьох дітей.

Напередодні цьогорічного Різдва Христового пан Волтер знову навідався до міста над Ужем. І не з порожніми руками. Його подарунок — це 167 слухових апаратів від фірми Белтон з Нью-Джерсі (директор Майкл Джордан). А ще — обладнання, інструментарій та ліки для аудіологічного кабінету обласної клінічної лікарні, що облаштований з його-таки ініціативи. Кошти виділили відомі у штаті люди — конгресмени, бізнесмени Альберт Поет, Майкрос Маторс, Джозеф Скволло, Стівен Міллард. Загальний меценатський внесок Волтера Весса вже склав майже 200 тисяч доларів США. Та він вважає, що це тільки старт на майбутнє.

На Закарпатті є дві спецшколи для дітей із вадами слуху — в Ужгороді та Хусті. І ті перші щасливчики, котрі скористалися слуховими апаратами, приготували сюрприз своєму благодійникові: продемонстрували, як вільно володіють мовою, ошелешили Волтера Весса концертами — читали власні вірші, співали під акомпанемент ксилофонів. Зовні ніби й незворушний пан Волтер не зміг стримати сльозу. Годі говорити про тих батьків, чиї діти справді почули світ!..

Три тижні перебував пан Волтер на Закарпатті — його дружина Зоя Сидорук з Ужгорода. Та усі дні, окрім дня народження пані Зої, Різдва, були вкрай напруженими. Він оглянув кожного свого пацієнта, їздив до Будапешта, відрегулював апарати і підключив їх своїм підопічним. І вони чують. Студентки Ужгородського коледжу мистецтв Віталія Рубіш, Лариса Василовська чи Сандругаш Гулей, яким свої перші слова адресувала Волтеру Вессу:

— Доброго дня, мій добрий ангеле-хранителю. Тепер у мене вже нема гнітючого відчуття комплексу неповноцінності.

Людмила Корольчук переконана, що найближчим часом усі вихованці спецшкіл Ужгорода й Хуста матимуть такі апарати. Їх отримають також матері з вадами слуху, чиї діти чують і розмовляють, а також вихователі похилого віку із цих дитячих закладів. Упродовж кількох років завдяки програмі «Ми допоможемо тобі почути світ», керівником якої є ужгородський міський голова Степан Сембер, понад дві тисячі дітей, юнаків та дівчат зможуть розвивати свої творчі здібності.

І це не все.

— Чудовий голос має маленька Вікторія Лисюк із Ужгорода, але вона через хворобу прикута до ліжка. А так хотіла співати для інших, — розповідає Людмила Корольчук. — Пан Волтер привіз для неї спеціальний візок. Такий жаданий дар для дитини!

...На стінах церкви української громади в Нью-Джерсі — фотографії та листи-волання тих наших співвітчизників, котрим рідна держава допомогти не може. Відвідує цю церкву й Волтер Весс, шотландець за походженням, громадянин США, котрий за рік(!) опанував українську мову. Його ім'я відоме не лише на Закарпатті. У Дніпропетровську, в одному із сиротинців, виховується Павлик Лишев, котрий не має рук та ніг. А на Львівщині страждає так само Оксанка Олешко. Волтер Весс уже найближчим часом вирішить справді життєве для них питання протезування.

Милосердя не визнає кордонів.

... В Ужгородській міській раді вшановували Волтера Весса. Він зізнався під час розмови, що найдорожче для нього вдячність маленьких пацієнтів, котрі вперше у житті почули і вимовили СЛОВО.

Хто має вуха — хай слухає. Хто має очі — хай читає.

Чуєте, дорогі співвітчизники-благодійники?..

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

На знімку: концерт для Волтера Весса у хустській школі для дітей з вадами слуху.

Без боргів, власним коштом

Самоврядування: бюджет

Згадалися позаминулорічні передвиборні баталії, коли претенденти на посаду Миколаївського міського голови гостро критикували тодішнього мера Олександра Бердникова й обіцяли відмовитися від притаманних йому «руйнівних для міста методів управління». Анатолій Олійник, голова Центрального райвиконкому й один з кандидатів у мери, особливо критикував «безперспективну боргову політику» Бердникова та його команди. Мовляв, замість того, щоб розв'язувати практичні проблеми поповнення міської казни з власних ресурсів, пішли шляхом одержання банківських кредитів.

— Передвиборні пірueти! — кепкував дехто. — Сяде в крісло мера — діятиме так само.

Анатолій Олійник у крісло мера сів. Зваливши на свої плечі близько 16 мільйонів гривень боргів, «надбаних» попередньою міською владою. Та плюс проценти за них, погашення яких кредитори вже вимагали. Та ще багатомісячний борг «бюджетникам» із зарплати, супроводжуваний страйками вчителів. Та занедбані міський електротранспорт, муніципальна «комуналка» тощо. Як викроїти на все оте з убогого міського бюджету?

Іншого шляху, як зробити бюджет таким, щоб хоч трохи задовольняв найнагальніші потреби, Анатолій Олексійович не бачив. Проте дехто з підлеглих натякав: може, таки взяти кредити? Міський голова реагував на поради різко.

Ліпші шляхи — реанімація, розвиток промислового виробництва, середнього й малого бізнесу, що є основними джерелами наповнення бюджетів усіх рівнів. А ще — вправне збирання податків і платежів, усіляке сприяння виходу бізнесу «з тіні». Нарешті — економне, цілеспрямоване використання наявних коштів. Мерія невдовзі подала непоганий приклад: запропонувала скоротити на 175 осіб загальну чисельність апарату міської ради й виконкому, управлінь і відділів, районних структур міста. І депутати підтримали таке рішення. Не перерахувати всі рішення, що їх прийняли міськрада й виконком задля наповнення бюджету з власних джерел — їх десятки, якщо не сотні. Найважливішим було налагодити виконання отих рішень.

Не все, на жаль, удається. Та миколаївці бачать, як активно діє мерія спільно з обласними владними структурами, аби відродити суднобудування, створити умови для розвитку середнього й малого бізнесу. Дієві мобільні групи, що тримають під контролем пасажирські перевезення на міських маршрутах. Отож дедалі меншає приватних підприємств, водіїв, які не видають пасажирам квитки, привласнюють виручку, не сплачуючи податків. Натомість зростають надходження до міської казни. Те саме можна сказати про ринки, де панувало свавілля.

Перевірили, приміром, ринок «Привокзальний», що належить ТОВ «Фалкон ОК»: ринковий збір не сплачувало близько 470 осіб, які реалізовували всіляку продукцію на перонах, перед приміщенням вокзалу тощо. А це — щомісячна недоплата до міської казни щонайменше 11 тисяч гривень. Дрібниця? А коли таких ринків у місті десятки? Чи інший приклад: працівники податкових органів перевірили використання контрольно-касових апаратів на 1300 об'єктах торгівлі — порушення виявлено більш як на 700. Отже, більш як половина бізнесменів приховувала свої прибутки від оподаткування. Заплативши сотні тисяч гривень за фінансовими санкціями та адмінштрафами, не один з них, певно, замислився, чи варто й далі гратися з владою в піжмурки...

Анатолій Олійник, бува, журиться: можна було б діяти успішніше, більше наповнювати міську казну, якби депутатський корпус був дружніший. Чи не кожному миколаївцю відома прикра історія зі Стівеном Вінгейтом — молодим американцем, який узявся своїм коштом відкрити солідний заклад громадського харчування, а йому багато років поспіль вставляли палиці в колеса то депутати, то чиновники. Фірма «Макдональдс» ще позаторік хотіла заплатити місту 100 тисяч доларів лише за виділення місць під свої об'єкти, а в подальшому гарантувала додаткові робочі місця, налагоджене громадське харчування й надходження солідних коштів до міського бюджету. Але частина депутатів знову-таки ставила заслін... Та в обох цих випадках, як і в деяких інших, А. Олійник, міськвиконком і депутати, що підтримують їхній курс, домоглися свого: нові заклади громадського харчування вже діють — в інтересах людей та міської казни.

Ще в другій половині минулого року Анатолій Олійник публічно доповів виборцям: місто вирвалося з боргового зашморгу! «Відтепер, — підкреслив міський голова, —зможемо щомісяця сплачувати зарплату працівникам бюджетної сфери, спрямовувати потрібні кошти на розвиток житлово-комунального господарства, благоустрій міста, на зміцнення бази навчальних і лікувальних закладів».

Ось кілька прикладів діяльності мерії. У місті відновлено спорудження давно «заморожених» житлових будинків. Здано в експлуатацію зразковий дитячий комплекс дитсадок-школа — перший освітньо-виховний заклад за десять останніх років. Придбано п'ять нових автомобілів для міської станції швидкої медичної допомоги. З'явилося комунальне підприємство «Муніципальна аптека», покликане змінити ситуацію в обслуговуванні соціально незахищених мешканців міста. Введено в дію новий тролейбусний маршрут до віддаленого мікрорайону Намив, ще один незабаром введуть до мікрорайону Північний, для чого закуповують п'ять нових тролейбусів. Поповниться невдовзі й трамвайний парк — для нього вже замовлено 30 нових вагонів... Навряд чи це могло статися, якби місто й надалі жило «у борг».

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

У номер

«Відключили» право голосу

Україну позбавлено права голосу на Генеральній Асамблеї ООН поточного року. Причина — недотримання фінансових зобов'язань перед цією міжнародною організацією. Позбавлення права голосу настає автоматично, коли заборгованість країни—члена ООН у бюджет світової спільноти або на утримання миротворчих сил досягає рівня суми її внесків за два повні роки. А ми опинилися в числі 45 таких держав, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Більшість держав-боржників, як зазначає агентство ЕФЕ, мають борги на суму від 17 тисяч доларів (Гаїті) до 2,5 мільйона (Молдова). Серед них виділяються кілька країн: Грузія (6 млн.), Ірак (11,1 млн.), Югославія (14,1 млн.) та Україна, яка має сплатити 15 млн. доларів.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо органів державного геологічного контролю

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Доповнити Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст.1122) статтею 231[1] такого змісту:

«Стаття 231[1]. Органи державного геологічного контролю

Органи державного геологічного контролю розглядають справи про порушення законодавчих та інших нормативних актів, які встановлюють порядок, правила і вимоги щодо проведення робіт по геологічному вивченню надр України (статті 57, 58).

Від імені органів державного геологічного контролю розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення мають право:

державні інспектори — штраф до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головний державний інспектор державного геологічного контролю та його заступники — штраф до чотирнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
13 січня 2000 року.
№ 1379-XIV.

Хроніка. Факти. Події

■ Рим

Єврооборона набуває обрисів

Міністри оборони Італії та Франції Серджіо Маттарелла й Ален Рішар повідомили про намір створити спільну систему ухвалення політичних та військових рішень для підготовки до створення загальноєвропейських сил оборони. Плановано також включити до цієї системи Англію, Німеччину й інші країни ЄС.

■ Белград

Перепис населення в Косово порушить суверенітет?

Комітет зі взаємодії СРЮ з місією ООН у Косово заявив, що планований наступного місяця загальний перепис населення в Косово місією ООН порушить не лише резолюцію 1244 РБ ООН, а й суверенітет СРЮ. По-перше, тому що оонівці намагаються провести загальний перепис у Косово окремо від усієї країни. Щоб, на думку комітету, показати відсутність єдності між Белградом та Приштиною. По-друге, перепис проводять до повернення на батьківщину вигнаних 350 тисяч неалбанських мешканців. Тому результати перепису могли б розвіяти міф про албанське домінування в регіоні.

■ Панама

Суперечка щодо затонулих кораблів

Управління культури Панами оголосило про суверенітет країни над майном, що на борту іноземних суден, які затонули в її територіальних водах. Також, як сказано у відповідному документі, вона має право оголосити ці судна та майно культурним надбанням Панами. Слід нагадати, що недавно Іспанія пред'явила права на всі іспанські кораблі, які затонули поблизу берегів Америки. У відповідь на це управління культури Панами виступило зі згаданою вище заявою. Однак Іспанія, як і раніше, рішуче вважає себе власницею цього майна. Обом сторонам досі так і не вдалося досягнути домовленості. Вартість майна на борту затонулих суден оцінюють у понад 100 мільйонів доларів.

■ Тегеран

Свято відзначають військовими маневрами

У південному й західному прикордонних районах Ірану розпочалися військові навчання, присвячені 21-й річниці перемоги ісламської революції 1979 року. Підрозділи повітряних сил і повітряно-десантні війська сухопутних сил відпрацьовують прийоми взаємодії, пов'язані з концентрацією та розміщенням особового складу. Заступник командувача сухопутних сил Ірану раніше заявив, що мета маневрів — підвищити навички зі швидкого розміщення військ.

■ Ель-Кувейт

Спроба провалилася

Представники виборчої комісії Кувейту відмовили жінкам у праві зареєструватися кандидатами на майбутніх парламентських виборах. Отже, провалилася чергова спроба слабкої статі домогтися рівних з чоловіками політичних прав. Раніше парламент країни відхилив указ еміра, який надавав жінкам право брати участь у виборах та обіймати офіційні посади. Попри те, що конституція Кувейту проголошує рівні права чоловіків і жінок.

■ Абіджан

Є привід посміхнутися

Француз Жан-Паскаль Данел і справді народився у сорочці. Йому вдалося врятуватися під час авіакатастрофи, яка сталася в Кот-д'Івуарі. Літак кенійських авіаліній зазнав аварії через кілька хвилин після злету. 169 осіб загинуло. Трьом пасажирам вдалося вижити. Зокрема й панові Данелу.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Нетерпимість

12 січня ц. р. під рубрикою «Точка зору» наша газета вмістила статтю Анатолія Марциновського «Таку борозну гріх не зіпсувати». В ній — критичний погляд на діяльність Міністерства закордонних справ. І у відносинах з Європейським союзом, і в югославському конфлікті і т. д. і т. ін., аж до договору про держкордон з Молдовою і інших проблем.

Незгодних з критикою автор запрошував висловитися на сторінках «ГУ». Оскільки ні він, ні газета не володіють монополією на істину.

І що ж ? Першою реакцією були дзвінки з міністерства до редакції.

Із запитаннями на кшалт: «Хто він такий, той автор, щоби я з ним у полеміку вступав?».

Можливо, підкреслюємо, автор був у чомусь неправий. Але ж те і рубрика — «Точка зору». Але наші дипломати, схоже, просто не сприймають критики. За винятком тієї, що йде від начальства. Шкода. Бо будь-яка газета — ще й певний механізм громадського контролю за витрачанням коштів платників податків. Чули про таке?

Та розмови по телефону — ще сяк-так, але яку «шедевральну» відповідь газеті утнули хлопці з МЗС! Особливо зворушливим був перший варіант тієї відповіді, в якому міністерство, як відома вдовиця, висікло себе. А за одним рипом — і Президента нашої держави. Отакі грамотії.

Але та, перша відповідь, узагалі не є скільки-небудь офіційною. Без супровідного листа з міністерства і т. ін. Мовляв, нас, таких видатних і розумних дипломатів так у тій редакції перелякалися, що проковтнуть. А ми — не ковтали. Ми дивувалися тому рівневі ведення діалогу, з яким зіткнулися.

Невдовзі редакція отримала другий варіант статті-відповіді. Разом із супровідним листом заступника міністра.

Те, за що їм дісталося б від Президента чи його адміністрації, вони прибрали. Вистачило тями. Все інше — залишили. І ми вирішили — хай і читачі бачать той рівень. У всій красі. Отож — друкуємо без жодної правки.

Вже виорана нива. Не бачить пророслі лише упереджений

Завжди з увагою ставлюся до публікацій «Голосу України». Як для дипломата для мене важливо, що газета постійно цікавиться міжнародною тематикою і діяльністю Міністерства закордонних справ України. Як журналісту-міжнароднику мені приємно, що в рідній газеті, де працював на початку 90-х, з'являються статті нових цікавих авторів, які мають власне бачення зовнішньополітичних проблем.

В той же час нерозуміння і жаль викликала в мене недавня стаття А. Марциновського «Таку борозну не гріх зіпсувати» (від 12 січня ц. р.), тому що жодного іншого почуття не може викликати черговий приклад отруйного правдивого синдрому «меншовартості». Прикро, наскільки витривалою та стійкою залишається ця хвороба в Україні. У нас все погано, все зле, нікчемно, дрібно та недалекоглядно — пишуть апологети «меншовартості».

Стаття А. Марциновського — це справа його журналістської етики і людської порядності. Хочу спростувати наведені в ній псевдотвердження.

В статті, у докір українським дипломатам, написано, що, поступившись місцем у Раді Безпеки ООН, Словаччина натомість здобула запрошення до переговорів про вступ у Європейський Союз... На городі бузина, а в Києві дядько... Словаччину запросили не тому, що вона нам поступилася, а тому що консолідація всього суспільства навколо європейської ідеї перетворила її на перспективного члена європейської спільноти, викликала довіру західних політиків та інвесторів.

Ось автор переконує, що впродовж минулого року характерною рисою української дипломатії були повна відсутність ефективності і суцільні дипломатичні провали. І дати проголошення України асоційованим членом ЄС (до речі, такого поняття не існує), мовляв, не визначили, і миротворчі зусилля нашої держави не оцінили, і товарообіг з Росією впав. Погано навіть те, що Україна домоглася місця в Раді Безпеки ООН.

Читав і дивувався: звідки бажання перекрутити факти і надалі дивитися на реальні здобутки через чорні окуляри? Звідки бажання перекрутити факти? Аж поки не наштовхнувся на одкровення: А. Марциновський звинувачує українських дипломатів в тому, що вони твердо проводять зовнішньополітичну лінію Президента України, ототожнювали переобрання Л. Д. Кучми з продовженням курсу проєвропейських реформ.

Повернуся до цього пізніше, а зараз — трохи про те, що реально зробило МЗС в 1999-му. І насамперед — про Європу, в якій ми, українці, народилися як нація, держава і до якої, впевнений, залучимося як суспільство.

10 грудня Європейський Союз ухвалив Спільну Стратегію щодо України. В ній немає дати, як цього хотів би далекий від професійного знання справи А. Марциновський. Як її нема, до речі, у запрошеннях тим країнам, з якими вже почато переговори про вступ. Це тільки в радянських химерах, які охоче лає (але несвідомо копіює) автор, оголошувалося, що ось «в 1980 житимемо при комунізмі». У стратегії (сподіваюся, що її читав пан Анатолій) не лише сказано чорним по білому, що «ЄС визнає європейські прагнення України та вітає її проєвропейський вибір», але й визначено, яких саме дій вживатимуть країни Євросоюзу, аби це сталось, і що б вони очікували від України. Не від безіменної, а конкретної: громадян, суб'єктів господарювання, неурядових організацій, відомств, районних адміністрацій і так далі.

Погодьтеся — важливий документ! До речі, вибореним нашими дипломатами (був тому не раз свідком). У проекті, укладеному брюссельськими бюрократами, на початках не містилося і третини конкретики, підпертої можливостями фінансування, яка насичує Стратегію сьогодні. Бо українські переговорники зуміли довести і готовність, і бажання нашого суспільства до європейського майбутнього. І якщо мої запевнення не переконують А. Марциновського, наведу слова виконавчого директора створеного ЄС Українсько-європейського консультативного центру з питань законодавства Джуліана Ваттса: «Просування України до ліберального, плюралістичного суспільства — всупереч тяжким економічним умовам — вражає. Не маю сумнівів, що українці, які зберегли свою гідність і видатні людські якості, незважаючи на економічну ситуацію, мають силу створити справедливе суспільство, яке заслуговує на своє місце в Європі».

Пан Ваттс не має сумнівів. А пан Марциновський — має. Може тому, що не зберіг...? Або може тому, що живе ще календарем президентських виборів, агітує за звичкою «проти», упереджено не бачить пророслі нового і в політиці зовнішній, і внутрішній?

Про косовську кризу і роль в ній України сказано чимало і схвального, і критичного. Так, можна було, очевидно, домогтися більшої уваги і поваги до позиції України, якби ми самі собі не заважали. Згадаймо, як ліві депутати у Верховній Раді протестували проти миротворчої місії міністрів закордонних справ і оборони до Белграда. Проте ніхто це заперечить головного: миротворчі зусилля України, здійснені за вказівкою Президента і згідно з постановою Верховної Ради, стали основою політичного врегулювання на Балканах, рішення Контактної групи, пропозицій Генерального секретаря ООН К. Аннана і, врешті, резолюції РБ ООН 1244, співавтором якої є Україна. Так, український контингент в Косово, наші поліцейські на вулицях Приштини — не найчисленніші. Але наші хлопці там — серед найшанованіших. Бо за ними — передбачувана і прагматична зовнішня політика.

До речі, ця політика зіграла не останню роль в обранні України до Ради Безпеки ООН. Не в кулуарних іграх, а завдяки копіткій і тривалій праці дипломатів світове співтовариство обрало Україну.

Не можу бодай словом не згадати тут товарообіг з Росією. Причина його падіння — односторонні дискримінаційні заходи росіян, як це аргументовано доводить на сторінках газети «Зеркало недели» за 31.12.99р. відомий експерт В. Шевченко. Але я про інше: хіба ж етично, знаючи, хто винен, валити усе з хворої голови на здорову, та ще й опосередковано звинувачувати Міністерство закордонних справ у відсутності «смажених» фактів і скандалів на прес-конференціях?

Нарешті, зауважу таке. У статті А. Марциновського йдеться про те, що зовнішній політиці України бракує продуманості, серйозного аналізу та самооцінки. Але якби всього цього не було, то ніколи б у нас не було ані Хартії про особливе партнерство з НАТО, ані Спільної Стратегії ЄС щодо України, ані членства в Раді Безпеки ООН, ані заснування ОЧЕС, ГУУАМ, ані Балто-Чорноморського і Львівського самітів. А була б, наприклад, стаття під назвою «Де ж борозна?», в якій автор міг би написати: «Під час Косовської кризи відсиджувалися, під час виборів до Ради Безпеки ООН — відлежувалися, у відносинах з Росією — відмовчувалися...»

Не знаю, хто б міг бути автором такої уявної статті. Знаю лише те, що бездоказове паплюження зовнішньої політики своєї держави — не що інше, як громадянська і професійна безвідповідальність за друковане слово, тим паче, що проголошується воно зі сторінок газети — органа законодавчої влади в Україні.

Ігор ГРУШКО,
Начальник Прес-служби МЗС України.

«Читаємо й дивуємося»

Коментар міжнародного відділу редакції

І «нерозуміння», і «отруйний правдивий синдром», і «апологети меншовартості», і «бездоказове паплюження»... І турбота за етику та порядність автора, і «професійна безвідповідальність» того-таки автора... Наше прохання стисле: якщо подібні вислови — «джентльменський набір» дипломатів Міністерства закордонних справ, то що ж тоді дипломатичність взагалі?

А чи можна уявити такого тону реакцію на критику з боку МЗС, скажімо, якоїсь західноєвропейської держави?

Міжнародний відділ «ГУ» не має нічого проти свого колишнього завідувача Ігоря Грушка. У даній ситуації він, швидше за все, жертва апаратної дисципліни. Ми не вступатимемо тут у полеміку щодо наведених вище думок керівника прес-центру МЗС — хоча, на нашу думку, отієї самої «бузини» і свідомих перекручень тут більш ніж досить.

Журналісти «ГУ» завжди готові до співпраці з нашим зовнішньополітичним відомством. Так само ми й надалі намагатимемося дивитися на речі, керуючись не лише офіційним поглядом МЗС.

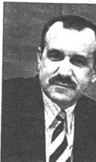
І невелика порада: проводьте у МЗС заняття з української мови взагалі і вживання в ній великої літери зокрема.

Хто будує, той не збанкрутує...

Кожні 69 із 100 сімей запоріжців мають телефони

Зв'язок

У відділенні «Телекомсервісу» Хортицького району Запоріжжя, здається, є всі зручності для відвідувачів. А головне — всі послуги електрозв'язківців: від відправки телеграми — до оформлення установки телефону. І все це можна зробити у спокійній обстановці, без нервів і тривалих, як раніше, очікувань у чергах. Хоча відділення відкрите для зручності 200 тисяч жителів і 30 тисяч абонентів найвіддаленішого від центру міста району, який у народі здавна називають «Бабуркою». І в якому донедавна було досить проблематично встановити квартирний телефон. Крига скресла лише останніми роками. Ось і торік для «бабурчан» пустили ще одну нову АТС типу С-32 на 6 тисяч номерів. До того ж станцію виготовили у сусідній Дніпропетровській області — на Дніпровському машинобудівному заводі. Михайло Лобунов, керівник Запорізької дирекції Українського державного підприємства електрозв'язку «Укртелеком» каже:

— Звичайно, нам приємно, що обіцяне на початку минулого року відділення євррорівня стало дійсністю.

— Що заважає в роботі?

— Торік було вирізано 620 метрів багатопарного кабелю. Та завдяки взаємодії нашої служби безпеки електрозв'язку з органами внутрішніх справ вдалося оперативно знайти крадіїв, нині карну справу передано до суду.

Певен, не забариться віддача від заходів по боротьбі з крадіями металів, які намічені розпорядженням голови облдержадміністрації Володимира Куратченка після наради з реалізації Закону України «Про металобрухт».

— І все-таки стихія, крадіжки, мабуть, істотно позначилися на підсумках роботи торік?

— Було важко, але завдяки спільним зусиллям колективу намічені плани вдалося виконати. Лише в Хортицькому районі Запоріжжя у грудні щоденно оформляли близько 30 заявок на встановлення телефонів. А в цілому по області 1999 року кількість квартирних телефонів збільшилася на 12,3 тисячі, у тому числі в обласному центрі — більш як на 5 тисяч. Тепер у Запоріжжі на 100 сімей припадає 69 телефонів.

— Якщо не помиляюся, це — один із кращих показників в Україні серед обласних центрів?

— Так, на сьогодні цей показник вищий лише в Києві та Севастополі.

— Михайле Олексійовичу, а черга на встановлення телефону ще чимала?

— Так, з різних причин встановити телефон всім бажаючим поки що не вдається. На черзі по області перебувають 122 тисячі осіб, з яких у Запоріжжі —понад 63 тисячі. Хоча слід відзначити, що черга нерідко існує умовно: в різних регіонах ситуація неоднакова. Скажімо, у Жовтневому районі Запоріжжя є будинки зі стовідсотковою телефонізацією, а в Хортицькому, незважаючи на неодноразові запрошення нашого сервісного центру, мешканці частини будинків у зоні дії АТС-43 не бажають встановлювати телефони навіть за тарифом. У Михайлівському, Куйбишевському та Кам'янсько-Дніпровському районах через незначний попит ми пішли навіть на 20-відсоткове зниження тарифу на встановлення телефону, але й це очікуваних результатів не принесло. Водночас у населених пунктах, де є значний попит на встановлення, жителі області, придбавши облігації «Укртелекому», отримують телефон поза чергою.

Хотів би зазначити, що 1999 року наша дирекція встановила телефони 2,5 тисячі інвалідів та учасникам Великої Вітчизняної війни, учасникам ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та іншим громадянам пільгових категорій. У підсумку заборгованість за минулий рік з компенсації за встановлення телефонів та абонплату становить 3,5 мільйона гривень, а з урахуванням минулих років зросла до більш як 8 мільйонів. Бюджет зміг компенсувати лише 860 тисяч — 9,6 відсотка від загальної суми боргу. Це істотно гальмує телефонізацію пільгових категорій громадян.

Примітка "ГУ". *За попередніми підрахунками, коли б Запорізькій дирекції повернули борги за пільговиків і ці гроші — припустимо! — знову спрямували б на те саме, то в області можна було б майже вирішити питання телефонізації пільгових категорій громадян. На сьогодні лишається близько 20 тисяч таких «незадоволених» заявок.*

— І в той же час, ви казали, можна встановити телефон поза чергою?

— Для позачергового встановлення потрібно придбати пакет облігацій другої емісії «Укртелекому». Це — своєрідний безвідсотковий кредит, який ми повернемо абонентам через п'ять років. Можна також укласти договір з надання додаткових пільг при користуванні телефонним номером згідно з постановою Кабінету Міністрів № 576 від 23 серпня 1994 року. У такий спосіб ми залучаємо кошти підприємств та населення для розвитку мережі місцевого телефонного зв'язку. 1999 року укладено близько 5 тисяч таких договорів на суму 1,9 мільйона гривень.

— Сума немала, але, напевно, і недостатня для розвитку?

— Судіть самі. Торік Запорізькою дирекцією освоєно на розвиток майже 13 мільйонів гривень капітальних вкладень. Збудували і ввели в дію 21 АТС загальною місткістю понад 10 тисяч номерів. Зокрема, у Великій Білозірці замінили застаріле обладнання, ввівши в експлуатацію АТС типу «Исток». Тепер кожен бажаючий мешканець району може стати абонентом місцевого телефонного зв'язку. А сучасне відділення «Телекомсервісу» в самій Білозірці стало своєрідного місцевою архітектурною пам'яткою. В Енергодарі стала до ладу цифрова станція SI-2000, в Мелітопольському районі — АТС в селі Мирне, в Запоріжському — станція в селі Володимирівка. Усього 14 об'єктів у сільській місцевості.

У місті Оріхів до експлуатації здано першу чергу нового триповерхового корпусу будинку зв'язку й відтепер останні є у всіх адміністративних районах області. Цим самим ми завершили виконання комплексної програми спорудження будинків зв'язку в Запорізькій області. Торік до бюджету перераховано близько 35 мільйонів. Прибутками, правда, похвалитися не можемо, бо дуже велика дебіторська заборгованість. Тож нелегко доводиться знаходити гроші для вчасної виплати зарплати.

Хоч як складно, а 2000 року плануємо ввести в дію понад 16 тисяч телефонних номерів, продовжуватимемо розвиток місцевої мережі в сільській місцевості: у Мар'ївці Запорізького та Великій Знам'янці Кам'янсько-Дніпровського районів. Плануємо збудувати в Мелітополі накладену цифрову телефонну мережу загальною місткістю майже 30 тисяч номерів. Це дасть змогу цілком забезпечити телефонами не лише місто, а й приміські населені пункти.

Найсучаснішу станцію плануємо також ввести в експлуатацію в Запоріжжі, з наданням послуг Інтернету, ISDN, Freme Felay.

— Приємно таке чути! Успіхів вам.

Розмовляв Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

На знімках: керівник Запорізької дирекції «Укртелекому» Михайло Лобунов; прикрасою центральної частини Оріхова став будинок зв'язку.

Фото Володимира ШЕРЕМЕТА.

Істина моменту

Ремонт Хрещатика

(Початок на 1-й стор.).

Ми зустрілися з головою правління Київської спілки фотохудожників В. Марущенком не заради компліментів. Річ у тім, що ця організація переживає перелом. Кілька літ тому почався розкол між верхівкою Спілки фотохудожників України та її столичною філією. Це типово для нашого часу (згадаймо російських кіношників і українських письменників!). Але київські фотомайстри вчасно збагнули: конфлікт безплідний. Не встряючи в дискусію, вони зареєструвалися як окрема творча спілка і взялися до роботи.

Початок нашої бесіди, мабуть, здивував би нормального слухача. Ми говорили про... парламент! Марущенко зауважив:

— Наш парламент настільки популярний, у хорошому й поганому сенсі, що людям було б цікаво більше про це знати! Тому-то й виникла думка про фотоальбоми, які фіксували б подробиці злободенної політики. Бо життя динамічне, ми не просто забуваємо обличчя вчорашніх політиків — ми забуваємо й себе, забуваємо, чому вірили саме цим політикам. А це корисно пам'ятати!

Утім, тема набагато ширша. У Швейцарії є фотограф, що випустив серію альбомів — просто обличчя людей одного кантону. Це недорого, але важливо для самоусвідомлення нації. Україна за роки незалежності дозріла до таких речей. Київ тим більше. Тут, як у кожній столиці світу, можна заповнити кіоски альбомами чи просто авторськими фотопоштівками. Це було б корисно і людям, і місту, і самим фотографам. Звісно, на перших порах не обійдемось без підтримки міста.

— А чому це має бути цікаво київському міському голові?

— А ви уявіть: коли була реконструкція Хрещатика, про це можна було зробити унікальний фотоальбом — якби тоді здогадалися закласти вартість такого альбому в кошторис реконструкції! Олександр Олександрович Омельченко міг би подарувати його бургомістрові Берліна чи меру Парижа! Але момент упущено. Ну нічого, життя не зупинилось.

— А міському голові відома ця ідея?

— Ми поки що запропонували Головному управлінню культури проект фотовиставки в переході під майданом Незалежності. Власне, це ідея прес-клубу «Космос», і вона варта загальної уваги. Готовий допомогти Музей історії Києва. Перехід під майданом — ідеальне місце, там сто тисяч душ щодня проходить! Ми розробили документацію й подали на розгляд, пан Омельченко дав добро, і тепер працюємо з секретаріатом міської адміністрації над технічними питаннями. Якщо вдасться, до літа виставка вже діятиме!

Записав Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вітчизняний стиль

«Хай носять на здоров'я...»

Останні кілька років для колективного торгово-виробничого підприємства «Темп», що в райцентрі Березному, не були особливо вдалими: швейники сповна натерпілися від економічної кризи, важко було знайти замовника, який міг би розрахуватися живими грішми.

Але ж недарма кажуть, що хто стукає, тому відчиняють. Тож і керівник «Темпу» Ніна Торовець «постукала» до представників однієї з американських фірм в Україні, запропонувавши співпрацю. Американці — люди практичні: зуміли розгледіти свою вигоду (березнівські швачки таки вміли) і невдовзі замовили «Темпові» пробну партію хлопчачих курточок.

— Курточки шили двох моделей, за розробками американців, у чотирьох кольорах, різних розмірів, — каже Ніна Миколаївна. — Щоправда, тканину, фурнітуру та інші матеріали нам надала американська фірма. І, звичайно, строки виконання визначила.

Березнівські швачки постаралися — майже 5 тисяч курточок на два дні раніше зазначеного строку відправили до США. Схоже, американці залишилися задоволені якістю. Тож є надія, що невдовзі буде підписано контракт на співпрацю в наступні п'ять років.

— Отож 2000-й зустріли з надією, — каже Ніна Торовець. —А пошиті нами курточки хай носять на здоров'я американські діти.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Обличчя тисячоліть 2000

I. До 500 р.

Аспург (I ст. н. е.) — скіфський цар (зображення немає).

Скіфський цар.▶

III. 1001—1500 рр.

◀ Святополк Ізяславович (1050—1113) — Великий князь київський з 1093 по 1113 рр.

IV. 1501—2000 рр.

Іван Сірко (?—1680) — ▶ кошовий Запорозької Січі.

◀ Михайло Максимович (1804—1873) — перший ректор Київського університету.

Микола Зібер (1844—1888) — економіст. ▶

◀ Микола Кащенко (1855—1935) — біолог, академік.

Іван Горбачевський ▶ (1854—1942) — біохімік, академік.

◀ Микола Пимоненко (1862—1912) — художник.

Олекса Новаківський ▶ (1872—1935) — художник.

◀ Іван Черняхівський (1906—1945) — полководець, генерал армії.

Віктор Глушков ▶ (1923—1982) — кібернетик.

▼ Письменники М. Йогансен, І. Дніпровський, Д. Петровський, П. Панч, П. Тичина, О. Копиленко.

(№15. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Гасне світло — рахуй збитки

Аномалії

Запитайте в будь-кого з миколаївців, чи потрібно відкривати в центрі міста дитяче кафе «Морозиво». І більшість, не вагаючись, відповість: «Так». Здавалося б, за такої одностайності проблем з його появою в Каштановому сквері не буде. Тим паче, що всі видатки бере на себе ініціатор цієї ідеї — підприємство «Фрост», а міськраді лише потрібно ухвалити рішення про відведення земельної ділянки під кафе і фірмові кіоски з морозивом. Однак уже майже півроку ідея витає в повітрі й не може «приземлитися» на місце свого втілення. Не дає ділянки міськрада — і все.

І що наполегливіше заводить мову про це директор «Фросту» Володимир Тулуб, то більше нещасть звалюється на підприємство. У січні його «дістали» найактуальнішим та єзуїтським методом — відключенням електроенергії. Спочатку всі лінії з виробництва морозива і холодильники відключали двічі на добу з 7-ї до 8-ї та з 19-ї до 20-ї години. Коли Володимир Йосипович почав бити в усі дзвони, мовляв, підприємство не має боргів за електроенергію, але зазнає величезних збитків, директор «Миколаївських міських електромереж» П. Дем'яненко настійливо порекомендував «Фросту» підводити автономне електроживлення кабелем 3 х 240 мм². Для його прокладання «Фрост», який щойно звівся на ноги, вільних 300 тисяч гривень не має. До того ж таких вимог не висувають акціонерним товариствам, що розташовані поруч, і електрика у них є завжди. Працюють вони ритмічно. Заперечень директора ніхто не вислухав, натомість електрика на «Фрості» почала зникати вже без будь-якого графіка й удень.

Це зриває запуск основних ліній з виробництва високорентабельного товару — морозива. Державне підприємство почало зазнавати величезних збитків і витрачати електроенергії більше, ніж за ритмічної роботи. Після кожного відключення, щоб відновити виробництво, потрібно три години для запуску компресорів і встановлення потрібної температури в морозильних шафах, ще три години — для підготовчих робіт і миття обладнання. Окрім того, 900 кілограмів морозива, що на момент відключення — в роботі, перетворюються на воду, і їх зливають у каналізацію. А це 5 тисяч гривень безпосередніх державних збитків після кожної маніпуляції рубильником.

Тож кому потрібна така економія? 206 працівникам «Фросту», які часто простоюють без роботи і втрачають у заробітках? Державі, якій належить це підприємство? Одразу з «Фросту» я вирушив на зустріч з головою облдержадміністрації Олександром Гаркешем і не утримався від розповіді про згадані проблеми.

— Розберемося і обов'язково наведемо порядок, — пообіцяв Олексій Миколайович. — Підприємства, які розраховуються за електроенергію, не повинні страждати ні через планові, ні через віяльні відключення.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.
Миколаїв.

На знімку: директор «Фросту» Володимир Тулуб.
Фото Олександра КРЕМКА.

Про державну косу і місцевий камінь

Де «заземлення» території — там протест

Колізії

Хоча в Україні торік продано 1535 ділянок несільськогосподарського призначення на загальну суму майже 45 мільйонів гривень, депутати Чернігівської міської ради вирішили бойкотувати Указ Президента України «Про продаж земельних ділянок несільськогосподарського призначення».

Перед дев'ятою сесією 17 народних обранців підписали звернення, в якому аргументували свою позицію. А тому питання про продаж міських земельних ділянок несільськогосподарського призначення, на яких розміщені автозаправки, було знято з порядку денного сесії.

— Конституцією (ст. 14) і Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» право на землю надається винятково відповідно до закону, а не указу Президента, — аргументували свої дії голова постійної комісії міської ради з комунальної власності та розвитку підприємництва Юрій Приходько і його заступник Руслан Волощук. — Серед законів України, які регулюють земельні відносини, базовим є чинний Земельний кодекс України, у якому не згадуються юридичні особи як суб'єкти права власності на земельні ділянки. Ми — як депутати — за поповнення міського бюджету й не проти запровадження ринкових відносин, але наші рішення мають будуватися тільки на чинному законодавстві, врахуванні потреб та вимог територіальної громади міста.

Начальник обласного управління земельних ресурсів Олександр Мусієнко вважає, що правових підстав для відмови заявникам, які бажають придбати землю у Чернігові, немає. Адже, згідно з п. 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, Президент не тільки видав 19 січня 1999 року Указ «Про продаж земельних ділянок несільськогосподарського призначення», а й подав відповідний законопроект до Верховної Ради України. Оскільки вона не відхилила цей законопроект і не прийняла новий закон, то указ набув чинності і тепер є обов'язковим.

— Депутати міста фактично породжують правовий нонсес, оскільки багато підприємств приватизовані, а в той самий час земля під ними державна. Чернігівська фабрика «Сіверянка», приміром, втратила серйозного інвестора лише тому, що він побоявся вкладати кошти у підприємство, яке не має приватизованої земельної ділянки під виробничими приміщеннями. А скільки коштів з цих причин не отримує бюджет! Торік за перші продані 13 земельних ділянок на Чернігівщині міськради райцентрів, сільради отримали 244376 гривень.

За підрахунками Чернігівського міського управління земельних ресурсів, з 7132 гектарів площі Чернігова 919 га зайняті під торгові, громадського харчування підприємства, заводи, склади тощо. Якщо приватизувати ці земельні ділянки (а кількість бажаючих з кожним днем зростає), то бюджет міста додатково отримає 99 мільйонів гривень.

Цю правову суперечність в інтересах людей, бюджетів міст мають негайно виправити законодавці.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Агробізнес боїться не проблем, а дискредитації ідеї

Не такий страшний імпорт зерна, як його малюють

Позиція

Зібравшись нещодавно повним складом, керівники громадських об'єднань АПК щиро дивувалися своїй дисциплінованості. Тим часом це було закономірно: галузь нині — це вогнище структурних перетворень, відстежувати які береться Аграрний інформцентр. Про інше я розпитав президента Ліги підприємців агропромислового комплексу Леоніда КОЗАЧЕНКА.

— Леоніде Петровичу, здається, справджуються ваші найгірші передбачення, висловлені в одному з номерів нашої газети, щодо реалізації на селі земельної реформи, ініційованої указом Президента України...

— Сьогодні вже очевидно, що спонтанно, без грунтовного організаційно-технічного і правового забезпечення, такі рушійні зміни здійснювати небезпечно. Можна дискредитувати справді життєво важливу ідею. І агробізнес довів це до відома керівництва країни. Прикро, бо попри силу-силенну вчених, нікому й на думку не спало, що за нинішніх умов на селі не віднайдеться бодай один реформований колгосп, який здатний, обслуговуючи свої борги, відпрацювати сільськогосподарський сезон з рентабельністю у 30 відсотків. Цього можна досягти, гендлюючи бензином або зерном, за лічені дні, на чому, власне, й заробляють.

Я не кажу вже про організаційно-правові перепони, які стоять нині перед сільгоспвиробниками. Вони у роздумах, яку частку з більш як 14-мільярдного боргу спишуть, яку реструктуризують і як вони обслуговуватимуть борги надалі. А тим часом земля, що перебуває у заставі держави, не підлягає розпаюванню, це також стримує процес реорганізації колективної форми власності і не сприяє залученню інвестицій.

— Країна потерпає від зростання цін на хліб. У багатьох областях вартість хліба зросла на 20—50 відсотків. Якої думки щодо причин нинішнього цінового сплеску підприємці?

— Звісно, знецінення гривні, далекі від реалій рапорти МінАПК стосовно вирощеного врожаю зернових, відсутність надійної структури збуту сільгосппродукції певним чином негативно вплинули на ціноутворення. Але вирішальним ціновим подразником, на думку підприємців, виявилося безпорадне адміністративне регулювання на сільськогосподарському ринку. Згадайте лишень часи, коли ми щороку дотували сільгоспвиробництво на 5—7 мільярдів гривень, мали у півтора разу вищі запаси продовольчої пшениці, але на вулицях стояли черги за хлібом. То була ілюстрація державного замовлення на заготівлю зерна. Що змінилося відтоді? Скасували державне замовлення — і зерновий ринок одразу став насиченим, а ціни на хліб — стабільними. Але минулого року чиновники знову взялися за адміністраторські жезли...

— Їм не дає спокою, мабуть, думка про Україну як житницю Європи, чорноземи і усе, що з ними пов'язано. І, мабуть, болить, що уряд прийняв рішення про імпорт продовольчого зерна.

— Не треба лякатися імпорту зерна. Це природний аспект міжнародної торгівлі. Тим паче, що нинішні обсяги імпортованого зерна дадуть змогу стабілізувати внутрішні ціни на хліб. Врешті-решт, треба задуматися над тим, чому, скажімо, благополучна Франція експортує 4 мільйони тонн зерна, а імпортує 11! А водночас і про те, чому МінАПК зволікає з проведенням тендера на право реалізації імпортного зерна. Невже знову йдеться про право торгувати для обраних?!

Записав Сергій ВЛАД.

Правление открытого акционерного общества **«Юго-восточное региональное производственное объединение «Цветмет»** сообщает о созыве общего собрания акционеров, которое состоится 24 марта 2000 года по адресу: г. Днепропетровск, ул. Кирова, 16.

Начало собрания в 12.00, регистрация акционеров с 8.00 до 11.30.

При себе иметь паспорт, в случае необходимости —доверенность на право представлять акционера.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «ЮВРПО «Цветмет» за 1999 год.
2. Утверждение баланса ОАО ЮВРПО «Цветмет» за 1999 год.
3. Отчет ревизионной комиссии за 1999 год.
4. Отчет Совета акционеров за 1999 год.
5. Внесение изменений в Устав и внутренние документы ОАО ЮВРПО «Цветмет».
6. Утверждение положений о производственно-заготовительных филиалах и дочерних предприятиях.
7. Создание дочерних предприятий и производственно-заготовительных филиалов и утверждение решений Правления о созданных производственно-заготовительных филиалах за отчетный период.

Контактные телефоны: 37-24-17; 37-24-16.

---

21 березня 2000 року скликаються позачергові загальні збори акціонерів **ЗАТ «Агробудмеханізація».** Збір та реєстрація учасників зборів відбудеться о 10 годині на базі ЗАТ «Агробудмеханізація» у місті Бориспіль по вул. Запорізька, 1.

Порядок денний:

1. Вибори правління та голови правління.
2. Вибори ревізійної комісії.
3. Різне.

Правління ЗАТ «Агробудмеханізація».

До уваги акціонерів ВАТ «Хмельницькзалізобетон»

ВАТ «Хмельницькзалізобетон» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 28 березня 2000 року об 11-й годині в приміщенні клубу ВАТ за адресою: м. Хмельницький, вул. Індустріальна,31.

Порядок денний:

1. Звіт правління та висновок ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Обрання голови та членів спостережної ради.
4. Про створення дочірних підприємств (філій), затвердження їх статутів (положень).
5. Внесення змін та заповнень до статуту ВАТ «Хмельницькзалізобетон».

Реєстрація учасників зборів буде проводитись з 10 до 11 години. Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

1. Документ, що посвідчує особу.
2. Доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Довідки за телефонами: (03822) 6-43-33, 9-53-44, факс 6-03-64.

Арбітражний суд Чернівецької області (274010, Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справу № 5-233-213/б про банкрутство відкритого акціонерного товариства Сокирянський «Райагропостачсервіс» (275001, Чернівецька обл., м. Сокиряни, вул. Залізнична, 11; р/р 26009200038001 в Сокирянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 356107, ЗКПО 00908923).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу № Б24/342-99 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Зв'язокбуд». Юридична адреса: 51900, м. Дніпродзержинськ, вул. Ленінградська, буд.18, кв. 7-а. Р/р 26005178135001 в Кобеляцькому відділенні Кременчуцької філії КБ «Приватбанк», МФО 331531.

Кредиторам, а також можливим санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника в місячний термін від дня опублікування оголошення.

ЗАТ «Хладопром»

Повідомляє, що чергові збори акціонерів відбудуться 22 березня 2000 року о 15.30 за адресою:

м. Харків, вул. Хабарова, 1.

Реєстрація акціонерів (їх представників) з 13.00.

При собі мати паспорт або документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — доручення на право участі у зборах.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за звітний період. Завдання на 2000 рік. Висновок ревізійної комісії щодо звіту. Затвердження балансу та основних показників фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 р.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження розподілу прибутку, в тому числі виплати дивідендів за 1999 р.
5. Збільшення статутного фонду.

5.1. Мотив — залучення обігових коштів для модернізації виробництва.

Засіб — випуск простих іменних акцій нової емісії.

Розмір збільшення — 561354,5 грн.

5.2. Внести такі зміни до Статуту АТЗТ «Хладопром».

Статутний фонд товариства становить 11836000 грн., розподілений на 3497071 простих іменних акцій та 174929 привілейованих іменних акцій, номінальною вартістю 0,5 грн. кожна.

5.3. Акції нової емісії випускаються у документарній формі (з видачею сумарного сертифіката), без серії, у кількості 1122709 шт. простих іменних акцій на загальну суму 561354,5 грн., номінальною вартістю 0,5 грн. кожна.

5.4. Права акціонерів нової емісії згідно зі Статутом АТЗТ «Хладопром».

5.5. Продати 1122709 простих іменних акцій нової емісії номінальною вартістю 0,5 грн. кожна, на загальну суму 561354,5 грн. — АТЗТ «Хладопром».

5.6. Строк передплати на акції 01.01.2000 р. по 15.04.2000 р.

6. Досконалення структури АТЗТ «Хладопром».
7. Затвердження змін до Статуту та Установчого договору.

Довідки за телефонами: 95-54-32, 95-54-24.

З повагою, правління АТЗТ «Хладопром».

Арбитражный суд Днепропетровской области (г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а) возбудил дело Б15-244/99 о банкротстве ПСРСП МЧП № 9 «Укрспецремонт» г. Кривой Рог, ул. Калиниченко, 4, р/с № 644535 в Центрально-Городском отделении ПИБ г. Кривого Рога.

Письменное заявление кредиторов с имущественными требованиями к должнику и возможных санаторов направлять в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 320600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а, Арбитражный суд Днепропетровской области.

Арбітражний суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) порушив справу № 8802/7-71 про банкрутство Жовтневенського сільського споживчого товариства (62536, Харківська область, Вовчанський район, село Жовтневе; р/р 26004200113001 в АК АПБ «Україна» м. Вовчанськ, МФО 351102, ОКПО 01769062).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ОАО «Запорожский территориальный топливный концерн» сообщает, что 27 марта 2000 г. в 11.00 в помещении малого зала культурно-делового центра облгосадминистрации (г. Запорожье, проспект Ленина, 162) состоится общее собрание акционеров концерна.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности Общества за отчетный период.
2. Отчет Наблюдательного Совета.
3. Отчет Ревизионной комиссии.
4. О передаче части полномочий собрания акционеров Наблюдательному Совету.
5. Отзыв председателя и членов правления и избрание председателя правления.
6. Отзыв и избрание членов Наблюдательного Совета.
7. Отзыв и избрание членов Ревизионной комиссии.
8. Утверждение в новой редакции Устава Общества.
9. Утверждение в новой редакции Положения о Наблюдательном Совете, Положения о правлении, утверждение дополнений и изменений, внесенных в Положение о Ревизионной комиссии, утверждение Положения о выдаче беспроцентных ссуд для работников концерна.
10. Утверждение сметы использования прибыли.
11. Утверждение суммы и порядка выплаты дивидендов.

Регистрация участников с 9.00.

При себе иметь паспорт или другой документ, который удостоверяет личность.

Для представителя акционера — доверенность на право участия в собрании.

Правление.

До відома акціонерів «Укргазбуд»

Загальні збори акціонерів **АТФ «Укргазбуд»** відбудуться 23 березня 2000 року о 12 години за адресою: м. Київ, вул. О. Пироговського, 19, корпус 2.

Порядок денний:

1. Звіт Ради директорів про діяльність АТФ «Укргазбуд» за 1999 рік та про основні напрями діяльності фірми на 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та спостережної ради.
3. Про нарахування та виплату дивідендів за 1999 р.
4. Затвердження рішень Ради директорів.
5. Різне.

Телефони для довідок: 277-45-76; 277-32-88.

ОАО «Мариупольгаз» уведомляет:

30 марта 2000 г. в 13.00 в помещении общества по адресу: г. Мариуполь, ул. Николаевская, 16, III этаж, актовый зал состоится общее собрание акционеров с повесткой дня:

1. Отчет правления об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «Мариупольгаз» за 1999 г. Перспективы развития и основные направления деятельности общества.
2. Утверждение годового баланса общества, распределения прибыли за 1999 год.
3. Отчет ревизионной комиссии за 1999 год.
4. Утверждение новой редакции устава ОАО «Мариупольгаз».
5. О создании филиала предприятия и утверждение его положения.
6. Выборы:

— председателя и членов совета акционерного общества;

— председателя и членов ревизионной комиссии;

— председателя правления общества.

7. Внесение изменений в устав общества в связи с увеличением уставного фонда общества.

Мотивом увеличения уставного фонда общества является получение дополнительных денежных средств, которые будут направлены на строительство производственно-ремонтной базы автотранспортного участка; способ увеличения уставного фонда: открытая подписка на простые именные акции 5-го выпуска; минимальный размер увеличения уставного фонда 140850 грн.; проект изменения в устав общества; статьи 5.1 и 5.2 устава общества изложить в следующей редакции:

Ст. 5.1 «Уставный фонд общества составляет 281700 грн.»

Ст. 5.2 «Уставный фонд разделен на 1126800 простых именных акций номинальной стоимостью 25 коп. каждая, которые распределены между участниками».

Дополнительно выпускаются 563400 шт. простых именных акций, стоимостью 25 коп. каждая. Номинальная стоимость акций остается без изменений; акционеры общества имеют преимущественное право на приобретение акций.

Начало подписки 26.06.2000 г., окончание 26.06.2000 г.; изменение уставного фонда не влечет за собой убытков для собственников акций.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбуждено дело о банкротстве: — дело № 24/218 Б от 19.08.99 МЧП «Капитал», 343700, г. Харцызск, Донецкой обл, ул. Чумака, 52/177, р/счет 26005301685203 в АК ПИБ г. Харцызска, МФО 334345, код ОКПО 21987335

Акціонерне товариство «Білкозин»

повідомляє, що 23 березня 2000 року о 10 годині, за адресою: 17507, м. Прилуки, Чернігівської області, вул. Дружби народів, 44 в актовому залі адміністративного корпусу відбудуться загальні збори акціонерів. Початок реєстрації о 8 год. за місцем проведення зборів.

Порядок денний.

1. Звіт Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності АТ «Білкозин» за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Про використання і розподіл прибутку за 1999 рік та структуру розподілу прибутку в 2000 році.
5. Інформація про продаж пакету акцій, що належать державі.
6. Вибори генерального директора.
7. Вибори ревізійної комісії.
8. Різне.

Для участі у зборах необхідно мати :

— документ, що засвідчує особу,

— доручення для представників акціонерів.

Для одержання довідок та інформації про проведення зборів звертатися за адресою: АТ «Білкозин», тел. 5-38-86, 5-32-70.

Правління АТ «Білкозин».

ТОВ «КБК» припиняє свою діяльність. Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування данного оголошення.

Арбітражний суд Тернопільської області (282021, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14а) порушив справу за № 164Б-2 малого приватного підприємства «Жест».

Юридична адреса боржника: 283150, Тернопільська область, м. Бережани, вул. Крушельницької, 5.

Банківські реквізити: розрахунковий рахунок 260061133 Тернопільської обласної дирекції акціонерного поштово-пенсійного банку «Аваль» м. Бережани Тернопільської області.

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 282021, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14а.

Правление ОАО «Токмакский элеватор»

сообщает об изменении в повестке дня собрания, которое состоится 10 марта 2000 года.

7. Перевыборы членов исполнительного и контролирующих органов.

Арбитражный суд Донецкой области (83150, г. Донецк, бул. Пушкина,34) возбудил дело № 18/312 б о банкротстве Дочернего предприятия «Центральная районная аптека № 61 ООО «Областная аптечная холдинговая компания» (85100, г. Константиновка, Донецкой обл., бульвар Космонавтов,5/7). Банковские реквизиты должника: р/с 26002191447001 в КБ «ПРИВАТБАНК» г. Константиновка, МФО 335269, код 30326442.

Претензии кредиторов и предложения возможных санаторов принимаются в течение месяца после опубликования объявления.

До відома громадськості ТОВ «Укрімпекс»

(252057, Україна, м. Київ, вул. Довженка, 18, Т/Ф (044) 241-88-02) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Частное предприятие «ЭРИКА», зарегистрированное Старокиевской районной государственной администрацией 13 апреля 1999 года, идентификационный код 30302133, ликвидируется. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев по тел. 228-04-08.

Арбитражный суд Донецкой обл. (г. Донецк, 340105, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-377б о банкротстве ООО «Корона-Киев», юр. адрес: 339002, г. Макеевка, ул. Успенского, 1. Р/с 26001186803001 в ДРУ КБ «Приватбанк», МФО 335496, ОКПО 25324689.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования, в арбитражный суд Донецкой обл.

Спорт

О. Бубнов: Я був упевнений, що спад в українському футболі тимчасовий

Минулого вівторка київські динамівці повернулися з Кіпру, де проходив черговий етап підготовки до другого кола чемпіонату країни і матчів Ліги чемпіонів. Останнього дня перебування на острові Афродіти «Динамо» виграло товариську зустріч у празької «Дукли» — 4:0. Відзначилися: Гусін, 38, Деметрадзе, 50, Михайленко, 58, Ребров, 70.

Саме через важливу і заплановану поїздку на Кіпр динамівці змушені були направити до Москви на турнір «Кубка Співдружності» аж ніяк не основний склад. Це, звісно, викликало негативну реакцію окремих російських мас-медіа.

Але останнім часом солідна преса сусідньої держави дедалі частіше намагається не казати на біле чорне, коли йдеться про український футбол. Показова щодо цього стаття в газеті «Труд» під заголовком «Уводят наших парней». У публікації, зокрема, зазначається, що після розвалу Союзу Росія перед Україною дістала солідну фору. Адже була названа правонаступницею СРСР у ФІФА. Тоді велика група вихованців українського футболу — Онопко, Юран, Никифоров, Цимбалар, Канчельскіс, — не чекаючи, коли їхню країну допустять до відбіркових турнірів чемпіонатів світу та Європи, пристала на російське запрошення. Втрата була, здавалося, непоправною. Але сплило шість років і збірна України почала перемагати російську, а київське «Динамо» на європейській арені піднялося значно вище від московського «Спартака».

Колишній гравець збірної СРСР Олександр Бубнов зауважує:

— Я був упевнений, що спад в українському футболі тимчасовий. Тільки-но ситуація стабілізувалася і стало зрозуміло, що президент ФК «Динамо» Григорій Суркіс прийшов надовго, Лобановський повернувся в Україну. Машина запрацювала.

Суркіс зробив неможливе, припинив розпад, зміг залучити інвесторів, залякати державних чиновників, повернути Лобановського, а з ним і впевненість у своїх силах молодих гравців. Але, найголовніше, Суркіс прийшов у команду не брати, а віддавати. Суперсучасну базу під Києвом клуб збудував набагато раніше, ніж надійшли 25 мільйонів доларів з Італії за трансфер Андрія Шевченка.

— На тренувальній базі «Шахтаря» збудовано шість висококласних полів, п'ятизірковий готель, медичний центр, — із захопленням висловлюється у цій-таки публікації «Труда» Володимир Сальков — працівник Російського футбольного союзу, який свого часу і грав у Донецьку, і тренував «Шахтар». — Усе це, між іншим, не лише для майстрів. Нині в «Шахтарі» чудово налагоджено роботу з дітьми...

Що ж, такі оцінки з вуст авторитетних фахівців, звичайно, приємні. А ми в Україні сподіватимемося, що поступово, наслідуючи досвід «Динамо» і «Шахтаря», поліпшать стан справ й інші колективи.

До речі, київські динамівці тепер готоватимуться вдома. Заплановано ряд товариських матчів. Не виключено, що чемпіон України 22 лютого зіграє й контрольну зустріч з «Міланом» на його стадіоні «Сан-Сіро».

На знімку: Максим Шацький, який нині забиває чимало м'ячів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Євробілла» у нас просто «Білла»

Новобудови

Сьогодні у жителів Харківського району столиці значна подія — починає роботу великий торговий центр «Білла» (на знімку) загальною площею 4 тис. 300 кв. м. А його торгові зали, оснащені найсучаснішим європейським обладнанням, займатимуть... 2000 кв. м.

Цей супермаркет з'явився завдяки інвестиціям австрійської компанії «Євробілла» — європейського лідера з роздрібної торгівлі продуктами харчування. Фахівці компанії давно придивлялися до українського ринку. Вивчивши його і створили спільне підприємство «Білла-Україна». Оскільки йдеться про солідні капіталовкладення, то тут неможливо обійтися без співпраці з міською адміністрацією. Тому, за рекомендацією Олександра Омельченка, три мільйони доларів компанія витратила не на зведення якоїсь споруди в центрі, де нині престижно і вигідно будувати, а саме на Осокорках. Де бракує об'єктів соцкультпобуту. Адже відомо, що нові райони забудовують в основному за кошти громадян, а школи, садки, гастрономи та інші соціальні об'єкти — з бюджету. Зазначимо, що довірили будівництво цього прекрасного торгового центру столичній холдинговій компанії «Київміськбуд». Результатом залишилися задоволені всі. Наші майстри ще раз підтвердили, що можуть працювати на європейському рівні.

Тепер проблему з купівлею продуктів харчування в цьому районі майже розв'язано. Адже тут протягом години можна обслужити півтори тисячі покупців.

Крім того, особливістю політики компанії «Євробілла» є те, що вона віддає перевагу продукції українського виробника. Вже сьогодні підписано понад 400 угод із нашими підприємствами. До цього можна додати ще один приємний момент — у районі створено 170 нових робочих місць — саме стільки людей працюватиме в новому супермаркеті.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Усі ми родом із регіонів

Столиця

(Початок на 1-й стор.).

Перше місце серед телевізійників у номінації «За послідовне відстоювання інтересів Асоціації міст України» отримала прес-секретар столичного голови Світлана Криворучко за фільм «Розправа». Друге місце посів директор телерадіокомпанії «Київ» Валерій Ткачук у номінації «За пропаганду і відданість ідеї самоврядування в Україні». І третє місце виборола тележурналістка Ірина Потапська — «За високий професіоналізм».

Серед радіожурналістів на першому місці —коментаторка Держтелерадіо України Наталка Миколенко в номінації «Всі ми — родом із регіонів». Друге місце — у редактора соціально-культурологічних програм Лесі Вороніної в номінації «Українська культура сьогодні, завтра, завжди». Третє місце у номінації «Рука столиці — на пульсі регіонів» посів коментатор радіо «Голос Києва» Василь Сокіл.

Серед газетярів перше місце у номінації «За вірність ідеї самоврядування та постійну пропаганду муніципальних реформ в Україні» отримала головний редактор газети «Регіон» Олена Мамонтова. Друге місце — у журналіста Миколи Костюка, редактора електронної газети «Приватний погляд» у номінації «Аналітика регіональних подій. Погляд із столиці». І третє місце у номінації «За неупереджене висвітлення тем муніципальної реформи в Україні» отримала журналістка газети «Моє місто» Лариса Бінько.

Михайло МИКОЛАЙЧЕНКО.

Мовна політика — річ тонка. І все-таки...

Коментар

Кабінет Міністрів підготував проект постанови «Про додаткові заходи щодо розширення функціонування української мови як державної». Як повідомило агентство «Інтерфакс-Україна», проект погоджено з радою з питань мовної політики при Президентові України.

Йдеться, зокрема, про переатестацію державних службовців усіх категорій і рангів із врахуванням того, як вони володіють українською мовою і використовують її в процесі виконання службових обов'язків.

Уряд має намір комплексно перевірити, як здійснюється державна мовна політика у всіх сферах суспільного життя і на рівні регіонів, і всієї держави. У тому числі й те, як органи державної влади і місцевого самоврядування дотримуються конституційних вимог щодо застосування державної мови під час здійснення ними своїх повноважень.

Серед запланованих заходів — привести мережу навчальних закладів у відповідність з етнічним складом населення у даному регіоні, розробити програми дерусифікації таких сфер, як спорт і туризм. А також привести режим мовлення загальноукраїнських і регіональних телекомпаній у відповідність з виданими їм ліцензіями. Як і репертуар театрів — у відповідність з їх мовним статусом. Бо з уст керівників тих телекомпаній нерідко можна почути: мовляв, як ми можемо дотримуватися 30-відсоткової присутності українського кіно на телеекранах, коли протягом року вітчизняний кінематограф «видає на-гора» заледве чотири-п'ять художніх фільмів. І то здебільшого спільного виробництва, із залученням іноземних коштів. Воно, можливо, і так. Але що заважає нашим недержавним каналам готувати українською мовою, скажімо, ті самі інформаційні програми?

Є ще два доволі важливих аспекти, які, схоже, знайдуть відображення у майбутній урядовій постанові. Йдеться про намір розробити систему, яка регулюватиме гастрольну діяльність в Україні зарубіжних естрадних виконавців. Адже сьогодні справді склалася парадоксальна ситуація: українська популярна пісня, українські виконавці дедалі рідше потрапляють на престижні сцени — і на прикладі Києва це виразно відчувається. То що вже казати про Харків, Донецьк чи Дніпропетровськ? Мало того, з України вивозять великі гонорарні суми, що почасти не обкладаються жодними податками — і це також не секрет. А моральні збитки, які в такий спосіб завдаються українській культурі — хіба їх можна списувати з рахунку?

Те саме маємо і на вітчизняному ринкові друкованої продукції. Отож наміри уряду за допомогою податкових важелів змінити ситуацію на користь української книжки, на підтримку української періодики видаються цілком доцільними. Так діють у всьому світі, в тім числі — і в Росії.

Роман ВАТРИЧ.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
■ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
■ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
■ Рукописів не повертаємо.
■ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 175686.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311020.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України